

ПАМ'ЯТАЄМО

Семен КОВАЛЬ

6 грудня 2005 р. пішов з життя відомий декабристознавець, один з найяскравіших представників сибірської школи, автор понад 150 наукових досліджень Семен Федорович Коваль. Історії він присвятив понад 60 років.

Він народився у 1923 р. У 18 років пішов на фронт. Був важко поранений. Нагороджений орденами Вітчизняної війни I ступеня, Червоної Зірки, медаллю “За перемогу над Німеччиною 1941–1945 рр.”, багатьма ювілейними нагородами, почесними грамотами, медалями “1000-річчя Польщі”, “За внесок у спадщину народів Росії”.

Істориком С. Ф. Коваль став майже випадково, але обрав цей шлях на все життя. Працював доцентом Іркутського університету аж до виходу на пенсію у 1991 р., хоча й не мав вченого ступеня. Учні та колеги відзначали у нього рідкісне поєднання вимогливості та уваги до студента.

Семен Коваль – декабристознавець всесоюзного масштабу. Упродовж 27 років він був заступником головного редактора унікальної документальної серії “Полярная звезда”. За цей час світ побачили 23 томи із 60 запланованих, присвячені перебуванню декабристів у Сибіру, було розпочато роботу ще над 3, присвяченими Миколі Бестужеву та братам Борисовим. У 7 з них С. Ф. Коваль був відповідальним редактором.

Погляди С. Ф. Ковалю на рух декабристів відрізнялися певним догматизмом. Він виступав проти кардинальної переоцінки героїзованої схеми декабризму. Учений був ініціатором фестивалю “Декабристські вечори”, а також науково-практичної молодіжної конференції, присвяченої декабристам. У першій конференції участь взяли лише 14 школярів, зараз їх понад 150. Вони представляють Улан-Уде, Іркутськ, Ангарськ, Шелехов, Саянськ та інші міста.

В Іркутську С. Ф. Коваль був відомий як помітний громадський діяч. Був одним з ініціаторів утворення обласного товариства радянсько-польської дружби, членом президії обласного товариства охорони пам'яток історії та культури, членом ради при Іркутському обласному державному архіві. Він був серед ініціаторів створення в Іркутську музею декабристів у будинках С. Г. Волконського та С. П. Трубецького і протягом 35 років його існування допомагав йому.

Сумуємо! Пам'ятаємо!